
32A TEMPORADA

iber:Camera

**VIKTORIA
MULLOVA**
VIOLÍ

Bach

DIMARTS 5 D'ABRIL DE 2016, 20.30 H
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Per a molts intèrprets tornar a Bach és la millor manera de recuperar els fonaments tècnics a partir de melodies i harmonies que permeten que el músic senti i escolti per si mateix l'essència del so. Per als nostres oients, ens plau proposar la mateixa experiència: retornar a Bach, per assolir l'escolta d'una música nua de pretensions que a la vegada és la que ha omplert magistralment més esglésies i auditoris de concerts al llarg de la història. Aquest vespre la Sonata i Partites de Bach ompliran el Palau de la Música de la mà de Viktoria Mullova, que ha consagrat una part molt important de la seva carrera a interpretar aquest repertori.

Lita Cabellut
Trilogy of the doubt 01
2013
Obra sobre paper
Museu Can Framis. Barcelona
Pintura Contemporània Catalana
Fundació Vila Casas

FUNDACIÓ
VILA CASAS

*Aquest programa ha estat possible gràcies
al generós suport de la Fundació Vila Casas*

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Sonata núm. 1 en sol menor, BWV 1001 (1720)

— Durada aprox. 14'

Adagio

Fuga

Siciliana

Presto

Partita per a violí núm. 3 en mi major, BWV 1006 (1720)

— Durada aprox. 17'

Prélude

Loure

Gavotte en Rondeau

Menuett I

Menuett II

Bourrée

Gigue

*Per gaudir de la música necessitem: **SILENCI***

*Para disfrutar de la música necesitamos: **SILENCIO***

*To enjoy the music we need: **SILENCE***

Mòbils apagats

Móviles apagados

Mobile phones switched off

Alarmes desconnectades

Alarmas desconectadas

Alarms disconnected

Contingueu els estossecs

Contengan las toses

Contain your coughs

Partita per a violí núm. 2 en re menor, BWV 1004 (1720)

— Durada aprox. 29'

Allemande

Courante

Sarabande

Gigue

Chaconne

Moltes gràcies / Muchas gracias / Many thanks

Viktoria Mullova interpretarà el repertori sense interrupcions. Per tant no hi haurà mitja part.

VIKTORIA MULLOVA

VIOLÍ

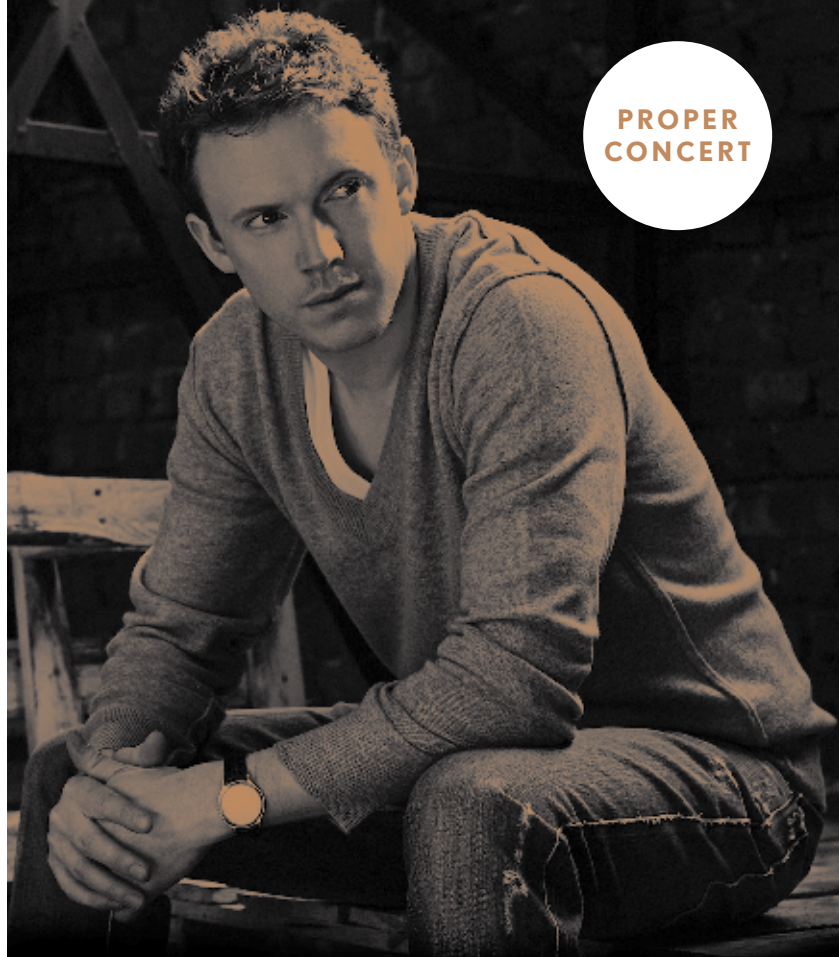
Viktoria Mullova va atraure l'atenció internacional quan va guanyar el primer premi en el Concurs Sibelius de Helsinki (1980) i la Medalla d'Or en el Concurs Txaiovski (1982).

Ha col·laborat amb formacions musicals com l'Orchestra of the Age of Enlightenment, Il Giardino Armonico, Venice Baroque Orchestra, l'Orchestra Révolutionnaire et Romantique i l'Academia Bizantina, grup amb el qual ha enregistrat un disc de concerts de Brahms. Manté una estreta col·laboració amb el clavecinista Ottavio Dantone, amb qui ha realitzat diverses gires, entre d'altres activitats. També ha fet incursions a la música popular, jazz i pop. El seu projecte més recent "Stradivarius a Rio" està inspirat per cançons brasileres de compositors com A. C. Jobin, C. Veloso i C. Nucci.

Ha sigut solista-resident de diverses orquestres i sales de concerts incloent el Southbank de Londres, el Konzerthaus de Viena, l'Auditori del Louvre a París o el Festival de Música de Helsinki. La temporada 15-16 farà una gira per Àsia amb la BBC Philharmonic i concerts amb l'Orquestra de París, la Netherlands Radio Philharmonic, la London Symphony, the Geneva Chamber Orchestra i la Bergen Philharmonic, entre d'altres. També oferirà recitals a duet amb Katia Labèque per Europa i Amèrica del Sud.

Té una extensa discografia amb el segell Philips Classics. Destaca l'àlbum "Vivaldi Concertos" amb Il Giardino Armonico i el director Giovanni Antonini (Onyx Classics, Diapason d'Or, 2005). El seu disc més recent, dedicat a Prokófiev (Onyx Classics, 2015) ha rebut el reconeixement de la crítica. Viktoria Mullova toca un Stradivarius de 1723 Jules Falk o un Guardagnini de 1750.

Viktoria Mullova debutà a la Temporada Ibercamera el 1986 amb la London Symphony i Claudio Abbado. Avui ens visita per segona vegada.

SIMFONIA

"DEL NOU MÓN"

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE RÀDIO SUÈCIA

DANIEL HARDING, DIRECTOR
MARIA JOÃO PIRES, PIANO

Chopin, *Concert núm. 2, op. 21*
Dvorák, *Simfonia núm. 9, "Del Nou Món"*

DILLUNS, 18 D'ABRIL DE 2016, 20.30 H
L'AUDITORI

www.ibercamera.com

BACH ESCRIU PER A VIOLÍ

Johann Sebastian Bach escrigué tres sonates i tres partites per a violí sol a més d'una suite, sis sonates i quatre invencions per a violí i clavicèmbal; també dos concerts per a violí i orquestra i un per a dos violins. Totes aquestes obres foren escrites en molt poc temps durant la seva època de Köthen, probablement l'any 1720. Bach passà cinc anys a Köthen, possiblement els més feliços de la seva vida -enterbolits només per la mort de la seva dona-, dedicat pràcticament només a la música instrumental i només deixà la ciutat quan morí el seu gran admirador i protector, el príncep Leopold von Anhalt-Köthen.

Bach és evocat normalment com un gran intèrpret d'instruments de teclat (orgue, clavicèmbal), però fou també un excel·lent intèrpret d'instruments de corda. Començà els seus estudis amb el seu pare, Johann Ambrosius, violinista. Quan deixà l'escola St. Michelis de Lüneburg, era ja un molt bon violinista, i als divuit anys fou contractat pel germà del Duc de Weimar com a violinista de la seva orquestra, ocupació que deixà al cap de pocs mesos per anar a Arnstadt com a organista. Segons el seu fill Carl Philipp Emanuel tocava el violí d'una manera neta i poderosa. Quan feia música de cambra, el seu instrument preferit era la viola.

El gran intèrpret bachià i un dels seus millors biògrafs Albert Schweitzer, ben conegut a Barcelona, escrigué que els coneixements de Bach en la tècnica dels instruments de corda és visible fins i tot en l'escriptura de les seves obres per a teclat, car la característica del clavicèmbal de Bach i del seu estil organístic és precisament això, que exigeix dels instruments de teclat les mateixes aptituds per al fraseig i la modulació que per als instruments de corda. I referint-se a les obres per a violí sol, afegeix: "En totes elles a penes sabem

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

què admirar més, si la riquesa de la invenció, o l'audàcia de la polifonia donada al violí. Com més les llegim, escoltem i toquem, més gran és la nostra sorpresa." Un altre gran biògraf de Bach, Johann Nikolaus Forkel escrigué: "Les peces per a violí sol foren considerades durant molt anys, fins i tots pels més grans violinistes, com el millor mitjà per al domini ple de llur instrument."

El programa d'avui inclou la meitat de la seva obra per a violí sol: una sonata i dues partites. Les diferències entre una sonata i una partita es veuen ja mirant el programa i observant els moviments de què consten: les sonates en tenen quatre, seguint la fórmula habitual d'alternança de *tempo*, lent-ràpid-lent-ràpid, amb el segon moviment en forma de fuga (l'estil de la "*Sonata da chiesa*"); mentre que les partites tenen la successió de danses que és l'habitual en les suites (l'estil de la "*Sonata da camera*"). Si es consideren els dos primers moviments com una introducció (*adagio* i *fuga*) es reconeix la forma del concert italià en tres moviments, ben conegut i admirat per Bach.

El manuscrit es conserva gràcies al buscador alemany d'autògrafs Georg Johann Daniel Pölchau, que descrigué així la seva troballa: "Vaig trobar aquesta obra excel·lent, manuscrita per Bach, el 1814 a Sant Petersburg, enmig d'un munt de papers destinats a una mantegueria." Dels seus arxius passà més endavant a la Biblioteca Reial de Berlín, on es conserven actualment. Només que Pölchau s'equivoca quan escriu que les partitures eren les originals manuscrites, ja que en realitat es tracta d'una còpia feta per la dona de Bach, Anna Magdalena, que tenia una escriptura molt semblant. Les edità per primera vegada Simrock a Bonn el 1802. Schumann preparà una edició per a Breitkopf & Härtel el 1854, afegint-hi un acompanyament pianístic (com havia fet Mendelssohn set anys abans amb la *Chaconne* de la segona partita). La successió de les obres editades és regular: sonata-partita-sonata-partita-sonata-partita.

La primera *Sonata* d'avui està en tonalitat menor, sol menor. La introducció lenta porta a la *fuga*, que és la part central de la *Sonata*. Segueix un moviment lent, de repòs i relaxació; i el darrer moviment està ple de joia de viure, amb un tècnica i una sonoritat plenes d'encís. Escrigué el musicòleg Günter Kleinen "que les fugues d'aquestes sonates donen la impressió que, estimulat pels límits imposats per les quatre cordes de l'instrument, Bach treu l'impossible del que en el joc polifònic li podia oferir el violí."

Els moviments de la tercera Partita canvien una mica l'estructura habitual: *Prélude*, *Loure*, *Gavotte en Rondeau*, *Menuets I i II*, *Bourrée* i *Gigue*.

El moviment més celebrat i interpretat és el cinquè de la segona *Partita*, la famosa *Chaconne* que, amb la seva llarga durada, ocupa pràcticament la meitat de l'obra. És una obra especialment difícil i és un compendi de tots els aspectes de la tècnica violinística coneguda en l'època de Bach. A partir d'un simple tema, Bach construeix tot un món. Torno a Albert Schweitzer: "Ens sembla sentir la tristesa lluitant amb la pena, fins que al final les combina en un clima de resignació profunda." Ens fa notar com Bach alterna l'escriptura polifònica amb la monofònica, com per donar-li el màxim relleu, i per augmentar l'efecte de la polifonia amb les monofonies escampades entremig; una música plena de càlculs amb aquest fi.

Bach tenia el costum d'aprofitar fragments d'obres seves per altres obres posteriors, i de fer sovint transcripcions per a altres instruments. Per exemple, la *fuga* de la primera sonata la transcrivé per a llaüt; tota la segona sonata i l'*adagio* de la tercera, per a teclat; la tercera partita la convertí en la *Suite núm. 4 per a llaüt*; i el *preludi* de la tercera sonata apareix en dues cantates diferents. Pel que fa a la famosa *Chaconne*, ha sofert transcripcions de la mà de nombrosos compositors i intèrprets, com Busoni i Joachim per a piano, Brahms per a la mà esquerra del piano, Segovia per a guitarra, o Stokowski per a orquestra simfònica.

En aquestes sis obres, com en les sis suites per a violoncel sol, de la mateix època, es pot trobar el millor de la inspiració de Bach. Totes elles són obres mestres.

Manuel Capdevila i Font

Musicògraf i animador cultural a Joventuts Musicals

Fas Vang?

-20% en espectacles

Subscriu-te **9,90**
per només € /mes

933 481 482

v CLUB
VANGUARDIA
clubvanguardia.com

iber:Camera

Concert de cloenda

VARIACIONS ENIGMA

ROYAL PHILHARMONIC ORCHESTRA

PINCHAS ZUKERMAN, VIOLÍ I DIRECTOR
AMANDA FORSYTH, VIOLONCEL

Elgar, Serenata per a cordes

Elgar, Variacions Enigma

Brahms, Doble concert per a violí i violoncel

DILLUNS, 23 DE MAIG DE 2016, 20.30 H
L'AUDITORI

www.ibercamera.com

iber:Camera

TEMPORADA
2016 — 2017

DISPONIBLE
A PARTIR DEL
8 D'ABRIL

Cinquena Simfonia
Mahler

Escenes d'infants
Schumann

Tristany i Isolda
Wagner

Música Aquàtica
Händel

Simfonia Júpiter
Mozart

Sonata Primavera
Beethoven

Missa en si menor
Bach

El llac dels cignes
Txaiovski

La consagració
Stravinsky

Concert per a piano
Ravel

Concert per a trompeta
Haydn

www.ibercamera.com

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Ajuntament de
Barcelona

Amb el patrocini de:

Igen BioLab
SCIENCE FOR PEOPLE

Mitjans patrocinadors:

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres
programes de patrocini, contacteu amb:
Elisenda Ayats: eyats@ibercamera.com

Ibercamera és una empresa de:

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 433, 4t 1a
E-08036 Barcelona
www.ibercamera.com
ibercamera@ibercamera.com
T. 93 317 90 50
F. 93 277 72 78

Edició: **Ibercamera S.A.**

Disseny gràfic: **Ivó Alvarez i Anna Defez (concepte original, Mucho)**

Impressió: **Grafiko**

Dipòsit legal: **B-8438-2016**

FUNDACIÓ
VILA CASAS

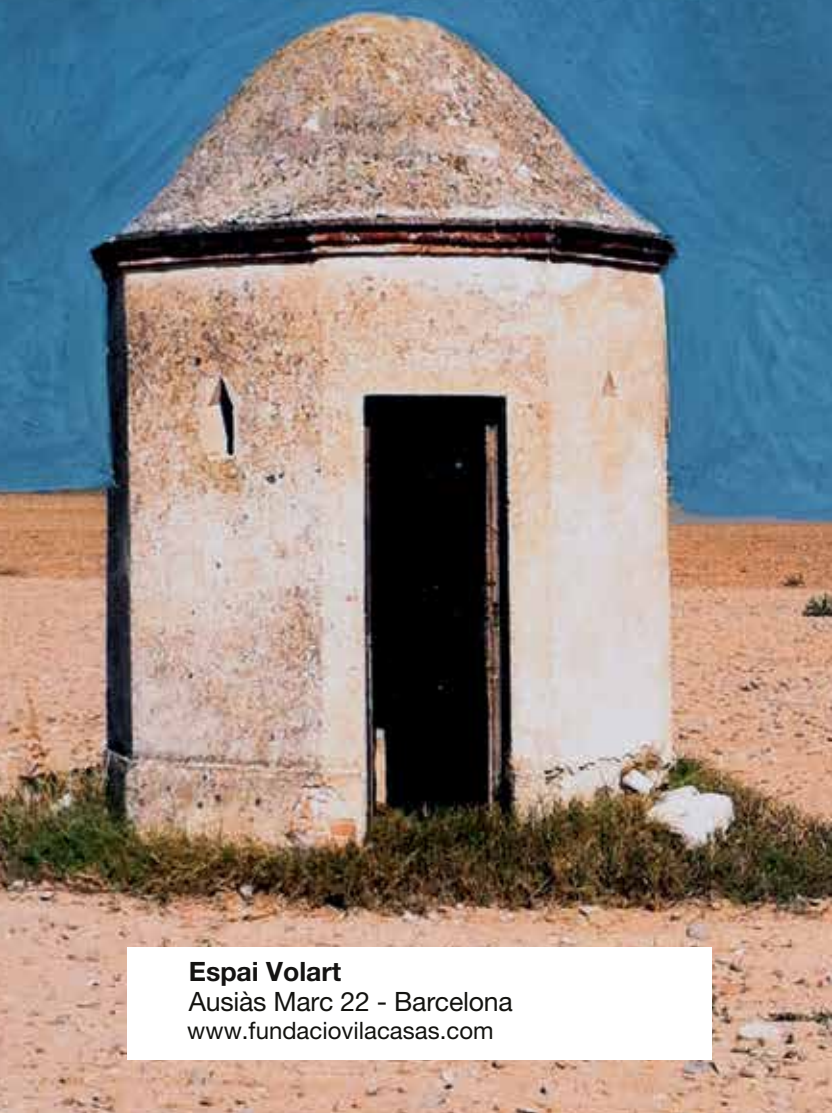
ESPAI
VòlART
BARCELONA

EXPOSICIÓ

21/01 - 24/04

**RAMON
ENRICH**

*ARQUITECTURES,
TIPOGRAFIES
I ALTRES VOLUMS*

Espai Volart

Ausiàs Marc 22 - Barcelona
www.fundaciovilacasas.com